

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 180

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 24 februarie 2006

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 11 din 10 ianuarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 173 alin. 2 și 3 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară	1-3	art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.....	6-7
Decizia nr. 41 din 24 ianuarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 lit. j) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.....	3-5	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 42 din 24 ianuarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor		159. — Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române privind raportarea evenimentelor de aviație civilă — RACR—REAC, ediția 01/2005.....	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 11

din 10 ianuarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 173 alin. 2 și 3 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Florentina Baltă — procuror
Cristina Cătălina Turcu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, excepție ridicată de Romică Dobrinu în Dosarul nr. 5.403/2005 al Judecătoriei Botoșani.

La apelul nominal răspund autorul excepției, personal și asistat de mandatar cu procură la dosar, precum și părțile Societatea Comercială „Romexterra Bank“ — S.A. din Târgu Mureș, prin consilier juridic cu delegație la dosar, și Sorin Alexandru Trandafirescu, personal, lipsind celelalte

părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Mandatarul autorului excepției solicită admiterea acesteia, susținând, în esență, următoarele: potrivit Constituției, ministerele se organizează prin legi organice, iar nu prin hotărâre a Guvernului, așa cum s-a procedat în cazul Ministerului Justiției, ale cărui organizare și funcționare au fost stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 65/1997; această hotărâre a fost modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 487/1998, prin care s-a prevăzut că Ministerul Justiției îndeplinește atribuțiile care îi sunt stabilite prin lege în legătură cu desfășurarea activității executorilor judecătorești, și apoi abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 212/2001, care prevede că Ministerul Justiției are atribuții în ceea ce privește executorii bancari; nu îi este permis Parlamentului să delege Ministerului Justiției reglementarea executării silite, întrucât aceasta aduce atingere dreptului de proprietate și ar trebui adoptată prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) din Constituție; textul de lege criticat permite executarea creanțelor, în acest fel aducând atingere principiului constituțional al ocrotirii dreptului de proprietate privată.

Reprezentantul Societății Comerciale „Romexterra Bank” — S.A. din Târgu Mureș solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții în materie.

Sorin Alexandru Trandafirescu consideră că excepția a rămas fără obiect, întrucât împotriva încheierii de sesizare a Curții s-a declarat un recurs care a fost admis.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 septembrie 2005, **Judecătoria Botoșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară**, excepție ridicată de Romică Dobrinu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și ale art. 44 alin. (2). În acest sens, în esență, se arată că executorii bancari, a căror activitate este reglementată prin ordin al ministrului justiției, nu fac parte din corpul executorilor judecătorești și nu se pot substitui acestora prin efectuarea transmiterii dreptului de proprietate asupra unui imobil, atunci când execută titluri executorii emise de băncile ai căror angajați sunt. De asemenea, autorul excepției invocă neregularitatea unor acte de executare silită făcute de executorul bancar, care fac obiectul contestației la executare judecate de Judecătoria Botoșani.

Judecătoria Botoșani apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens arată că puterea executivă a legiferat și a creat o activitate de executare ce încalcă modul de desfășurare a activității executorilor judecătorești, iar prin crearea unui corp de executori bancari distinct de cel al executorilor judecătorești

se pune în evidență o discriminare „între diferitele categorii de proprietate”, care constă în aceea că, de exemplu, băncile comerciale au „acces la garanții și protecții suplimentare ale dreptului lor de proprietate” „față de proprietarii persoane fizice sau societăți comerciale”.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, sens în care a statuat Curtea în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile mandatarului autorului excepției și ale părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 88 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, care, însă, în urma republicării legii în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 24 ianuarie 2005, a devenit art. 173. Curtea observă că, deși autorul excepției critică, în mod formal, întreg textul art. 173 din lege, în realitate, astfel cum rezultă din motivarea excepției, critica sa se referă numai la alin. 2 și 3 ale art. 173, care au următorul cuprins:

„Separat sau în cadrul asociației profesionale, băncile vor putea să-și organizeze un corp propriu de executori, a cărui activitate va fi strict legată de punerea în executare a titlurilor executorii aparținând băncilor.

Statutul acestui corp de executori va fi aprobat prin ordin al ministrului justiției.”

Textele constituționale invocate ca fiind încălcate sunt cele ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor și ale art. 44 alin. (2) privind ocrotirea și garantarea în mod egal de lege a proprietății private.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate în cauză.

De altfel, dispozițiile legale criticate au mai format obiect al controlului exercitat de Curtea Constituțională.

Astfel, prin Decizia nr. 267 din 24 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 29 iulie 2003, Curtea a reținut, în esență, că aprobarea de către ministrul justiției a Statutului Corpului executorilor bancari este legitimată prin delegarea dată prin Legea bancară nr. 58/1998.

De asemenea, Curtea a reținut că actele de executare îndeplinite de executorii bancari sunt supuse, ca și actele de executare îndeplinite de executorii judecătorești, aceluiași căi de atac prevăzute de lege, astfel că debitorii sunt apărați împotriva eventualelor abuzuri care ar decurge din apartenența executorilor bancari la structurile organizației creditoare.

Prin Decizia nr. 662 din 8 decembrie 2005, nepublicată până la data pronunțării Curții în prezenta cauză, s-a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 173 alin. 2 și 3 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, cu privire la care se invocau aceleași motive de neconstituționalitate ca și în cauza de față.

Cu acel prilej Curtea a reținut că textul de lege criticat aparține unei legi organice și nu există nici o contrariedade

între acesta și prevederile art. 1 alin. (4) din Constituție, întrucât nici executorii bancari și nici executorii judecătorești nu fac parte din puterea judecătorească. S-a reținut totodată că prevederile art. 44 alin. (2) din Constituție nu au incidență în cauză, deoarece critica autorului excepției privind încălcarea dreptului de proprietate, astfel cum este formulată, nu vizează textul supus controlului de constituționalitate, ci actele concrete efectuate de executorul bancar, apreciate ca abuzive de autorul excepției, în cazul său care face obiectul dosarului în care s-a invocat excepția.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 173 alin. 2 și 3 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, excepție ridicată de Romică Dobrinu în Dosarul nr. 5.403/2005 al Judecătoriei Botoșani.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 ianuarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 41

din 24 ianuarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 lit. j) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 lit. j) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Petre Naidin în Dosarul nr. 4.004/2004 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neintemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 aprilie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 4.004/2004, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 lit. j) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici**, excepție ridicată de Petre Naidin într-un litigiu având ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2), ale art. 16

alin. (1) și (3) teza întâi, ale art. 29, 40, art. 41 alin. (1) și ale art. 53. Totodată, se apreciază că sunt încălcate prevederile art. 21 pct. 2 și ale art. 29 pct. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, cele ale art. 7, 10, 11 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 1 paragraful 2 din Protocolul nr. 12 la Convenție și ale art. 15, 22, 25 și 26 din Pactul internațional privind drepturile civile și politice ale omului.

Cu privire la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), autorul excepției consideră că persoanele la care fac referire dispozițiile legale criticate nu sunt egale în fața legii cu cele prevăzute în același articol la lit. h) și i). Astfel, cetățenii români care au desfășurat activitate de poliție politică nu pot ocupa niciodată o funcție publică, în timp ce persoanele care au fost destituite dintr-o asemenea funcție în ultimii 7 ani și, respectiv, cele care au suferit o condamnare penală, dar față de care a intervenit reabilitarea, pot să ocupe o funcție publică.

Se mai consideră că decăderea dintr-un drept fundamental al omului nu poate interveni prin lege și în mod global, ci numai prin hotărâre judecătorească și în mod individual.

Autorul excepției invocă în susținerea acesteia și anumite pasaje din avizele nr. 608 din 31 decembrie 1999 și nr. 360 din 20 mai 1998 ale Consiliului Legislativ, prin care au fost avizate negativ propunerile legislative referitoare la „Legea privind limitarea temporară a accesului la demnități și funcții publice pentru persoanele care au făcut parte din structurile de putere ale regimului comunist, Legea George Șerban” și la „Legea anticomunistă”, prin care Consiliul Legislativ, în esență, a apreciat că „supunerea unor categorii întregi de persoane [unii colaboratori ai regimului comunist] unei decăderi din dreptul de a fi ales instituie o restrângere în exercitarea unui drept recunoscut de Constituție, contravenind și prevederii [constituționale a] art. 16 alin. (1)”.

Autorul excepției menționează și legislația în materie din unele state (Republica Cehă, Albania, Bulgaria), Recomandarea Adunării Parlamentare a Consiliului Europei nr. 1.338/1997 privind obligațiile și angajamentele Republicii Cehe ca stat membru, precum și unele articole din doctrina străină.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestei opinii se apreciază că legiuitorul are competența de a stabili condițiile pe care o persoană trebuie să le întrunească pentru a îndeplini o funcție publică, fără ca prin aceasta să fie încălcate dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1), ale art. 41 alin. (1) și ale art. 53 alin. (1).

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, apreciind, în esență, că este de competența legiuitorului să stabilească, pentru fiecare categorie profesională, condițiile generale pentru a accede într-o anumită funcție sau profesie.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile

legale criticate nu instituie privilegii sau discriminări, fiind aplicabile deopotrivă tuturor subiectelor de drept.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse de autorul excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 50 lit. j) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 22 martie 2004, text introdus prin cartea II titlul III art. XIII pct. 37 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003.

Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*Poate ocupa o funcție publică persoana care îndeplinește următoarele condiții: [...]*”

j) nu a desfășurat activitate de poliție politică, astfel cum este definită prin lege“.

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, ale art. 16 alin. (1) și (3) teza întâi privind egalitatea în drepturi, ale art. 29 privind libertatea conștiinței, ale art. 40 privind dreptul de asociere, ale art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Totodată, autorul excepției apreciază că sunt încălcate și unele principii, drepturi sau libertăți prevăzute în documente internaționale: principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale mai favorabile (art. 15 din Pactul internațional privind drepturile civile și politice ale omului și art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale), dreptul la asociere (art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 22 din Pactul internațional privind drepturile civile și politice ale omului), dreptul de a alege și de a fi ales (art. 25 privind egalitatea din Pactul internațional privind drepturile civile și politice ale omului), dreptul de a avea acces egal la funcțiile publice (art. 25 privind egalitatea din Pactul internațional privind drepturile civile și politice ale omului și art. 21 pct. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului), principiul egalității (art. 26 privind egalitatea din Pactul internațional privind drepturile civile și politice ale omului și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale), libertatea de exprimare (art. 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale), nediscriminarea (art. 1 paragraful 2 din Protocolul nr. 12 la Convenție), precum și prevederile referitoare la restrângerea exercitării unor drepturi și libertăți (art. 29 pct. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

În esență, se susține că prevederea legală potrivit căreia cetățenii români care au desfășurat activitate de poliție politică nu pot face parte din corpul funcționarilor publici încalcă, în principal, prevederile constituționale referitoare la egalitatea în drepturi și la dreptul la muncă, instituind în același timp o restrângere nejustificată a acestor drepturi, ceea ce contravine art. 53 din Constituție. Totodată, se susține că prevederile legale criticate retroactivează.

Cu privire la critica de neconstituționalitate prin care se susține că a fost încălcat principiul constituțional al neretroactivității legilor, Curtea reține că dispozițiile legale criticate se aplică numai pentru viitor și nu desființează sau modifică situații juridice anterioare. De asemenea, dispozițiile legale se aplică de îndată tuturor situațiilor care se constituie după intrarea ei în vigoare. În consecință, Curtea constată că prevederile legale criticate nu cuprind nici o măsură de natură a încălca textul constituțional al art. 15 alin. (2).

Curtea constată că atât în jurisprudența sa, cât și în cea a Curții Europene a Drepturilor Omului s-a reținut că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea acest principiu nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. Un tratament diferit nu poate fi însă doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice obiectiv și rațional.

În consecință, Curtea constată că legiuitorul este liber să stabilească condițiile de acces în funcțiile publice atât timp cât opțiunea sa este justificată în mod obiectiv și rațional. În cauza de față, cerința ca cetățenii români care au desfășurat activitate de poliție politică să nu poată face parte din corpul funcționarilor publici este justificată de necesitatea ca toți membrii aparatului administrației publice să fie loiali statului și principiilor generale de organizare a statului român, asigurându-se în acest mod credibilitatea acestora și a aparatului administrativ. Astfel, Curtea constată că nu există nici o încălcare a principiului egalității în drepturi între cetățenii români care doresc să acceadă la o funcție publică.

În ceea ce privește notele scrise depuse la Curtea Constituțională de către autorul excepției, prin care se arată că interdicții similare cu cea prevăzută în textul de lege criticat nu există în legătură cu alte persoane care

ocupă funcții sau demnități publice — parlamentari, magistrați —, Curtea reține că în realitate autorul excepției nu se referă la o problemă de constituționalitate, ci la o problemă care eventual ar viza o lipsă de coordonare legislativă, care, chiar dacă ar fi reală, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate, fiind de resortul exclusiv al autorității legiuitoare.

În ceea ce privește invocarea încălcării principiului constituțional al dreptului la muncă, Curtea constată că în jurisprudența sa a stabilit, de principiu, că instituirea prin lege a unor condiții pentru ocuparea unor funcții sau exercitarea unor profesii nu reprezintă o încălcare a dreptului la muncă și la alegerea profesiei, de exemplu, Decizia nr. 545 din 7 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 25 ianuarie 2005. Raportând considerentul expus mai sus la cauza de față, Curtea reține că instituirea unei condiții de natura celei prevăzute de art. 50 lit. j) din Legea nr. 188/1999 nu este contrară art. 41 din Constituție. De altfel, o asemenea condiție asigură funcționarea administrației publice pe baza respectării principiilor democrației, precum și credibilitatea și loialitatea funcționarilor publici.

Totodată, Curtea Constituțională constată că și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza *Vogt împotriva Germaniei (1995)*, a stabilit că statul este în drept să ceară oficialilor săi să fie loiali Constituției, iar în cauza *Glaserapp împotriva Germaniei (1986)* a reținut că dreptul unei persoane de a fi admis într-o funcție publică nu este recunoscut nici de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nici de Protocoalele sale. Așadar, în acest domeniu statul are o mai largă marjă de apreciere.

În consecință, având în vedere că dispozițiile legale criticate nu restrâng exercițiul drepturilor constituționale invocate de autorul excepției, Curtea reține că textul constituțional al art. 53 nu este incident în cauză.

Curtea constată că nici dispozițiile art. 29 și 40 din Constituție invocate ca fiind încălcate nu au incidență în cauză, ele referindu-se la libertatea de conștiință, religioasă și, respectiv, la dreptul de asociere, fără legătură cu condiția stabilită prin textul de lege criticat.

Curtea nu poate reține nici încălcarea prevederilor din actele internaționale invocate, având în vedere că acestea își au corespondent în dispozițiile constituționale analizate mai sus.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 lit. j) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Petre Naidin în Dosarul nr. 4.004/2004 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 ianuarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 42

din 24 ianuarie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (5)
din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv
în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Maria Ecaterina Vilhelmina Cristali, Paul Szobovich (fost Szobovich Pavel Stanislav Tiberiu Antoniu), Andreas Gustav Josef Szobovich (fost Szobovich Andrei Gustav Iosif) în Dosarul nr. 7.609/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 iulie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 7.609/2004, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.** Excepția a fost ridicată de Maria Ecaterina Vilhelmina Cristali, Paul Szobovich (fost Szobovich Pavel Stanislav Tiberiu Antoniu), Andreas Gustav Josef Szobovich (fost Szobovich Andrei Gustav Iosif) într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva unei decizii pronunțate de Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece instituie o discriminare între persoanele care au dobândit imobile care cad sub incidența Legii nr. 10/2001 și persoanele care au dobândit imobile ce nu cad sub incidența acestei legi, în ipoteza în care ambele categorii de persoane au dobândit imobilele prin acte juridice lovite de aceeași cauză de nulitate. De asemenea, arată că

textul de lege criticat contravine și prevederilor art. 44 alin. (2) din Constituție, deoarece dreptul proprietarului aparent din momentul înstrăinării, singurul care în acel moment putea să dispună de bun, conform atributelor dreptului de proprietate, nu mai este ocrotit.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

Avocatul Poporului, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, potrivit încheierii de sesizare a Curții Constituționale, îl reprezintă prevederile art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989. Legea nr. 10/2001 a fost modificată și completată prin Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005. În temeiul art. VII din titlul I al Legii nr. 247/2005, Legea nr. 10/2001 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, iar în prezent, în urma renumerotării textelor, art. 46 alin. (5) a devenit art. 45 alin. (5), cu același cuprins. Termenul de un an a fost prelungit succesiv prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 13 august 2001, și prin

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 145/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 12 noiembrie 2001.

Textul art. 45 alin. (5) are următorul cuprins: „*Prin derogare de la dreptul comun, indiferent de cauza de nulitate, dreptul la acțiune se prescrie în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), referitoare la egalitatea în drepturi, și ale art. 44 alin. (2), referitoare la dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, se constată că prin Decizia nr. 428 din 13 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922 din 17 octombrie 2005, Curtea a statuat că dispoziția art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 nu contravine prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece pentru situații diferite se recunoaște posibilitatea existenței unui tratament juridic diferit.

În ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile de lege criticate contravin art. 44 din Constituție, Curtea

constată că prin Decizia nr. 110 din 24 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 22 martie 2005, a statuat că art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 nu contravine dispozițiilor art. 44 din Constituție. În acest sens, Curtea a reținut că dispoziția de lege criticată sancționează persoana nediligentă care nu a înțeles să își exercite dreptul său în termenul prevăzut de lege, legiuitorul fiind competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Sub acest aspect, Curtea constată că, prin reglementarea dedusă controlului, legiuitorul nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative, în limitele și potrivit competenței sale constituționale.

Atât considerentele, cât și soluțiile deciziilor pronunțate de Curte își păstrează valabilitatea și în cauza de față, neintervenind elemente noi care să determine o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Maria Ecaterina Vilhelmina Cristali, Paul Szobovich (fost Szobovich Pavel Stanislav Tiberiu Antoniu), Andreas Gustav Josef Szobovich (fost Szobovich Andrei Gustav Iosif) în Dosarul nr. 7.609/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 ianuarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN

pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române privind raportarea evenimentelor de aviație civilă — RACR—REAC, ediția 01/2005

Pentru îndeplinirea atribuțiilor ce revin Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, ca autoritate de stat în domeniul transporturilor,

în scopul îndeplinirii obligațiilor asumate de statul român prin Tratatul de aderare la Uniunea Europeană,

în vederea încorporării și implementării Directivei 2003/42/EC în cadrul național de reglementare în domeniul siguranței din aviația civilă,

în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 51/1999 privind investigația tehnică a accidentelor și incidentelor din aviația civilă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 794/2001,

în temeiul prevederilor art. 4 lit. b) și f) din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian, republicată, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 4 pct. 12 și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Reglementarea aeronautică civilă română privind raportarea evenimentelor de aviație civilă — RACR—REAC, ediția 01/2005, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Inspectoratul Aviației Civile din cadrul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română” și agenții aeronautici civili vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la 1 martie 2006.

Art. 4. — Cu aceeași dată, Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 1.846/2001 pentru aprobarea Reglementării Aeronautice Civile Române privind raportarea obligatorie a evenimentelor de aviație civilă — RACR—ROEA, Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 26/2006 pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române privind raportarea evenimentelor de aviație civilă — RACR—REAC, ediția 01/2005, precum și alte dispoziții contrare își încetează aplicabilitatea.

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Gheorghe Dobre

București, 10 februarie 2006.

Nr. 159.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 113565